

5. po Veľkej noci – 26.5.2019

Čo si môžem dovoliť?

K Tebe sa modlím, Otče na nebi, Za lásku a milosť Teba velebím.

Nie som nič, len zrnko piesku a kvapka mora, S Tebou však srdce moje všetko zdolá.

Zostaň tu so mnou, keď večer nadchádza. Tvoje slovo dušu mi nehou pohladza.

Verím, že smiem pristúpiť pred Tvoju tvár. V nebesiach prijmem prítomnosti Tvojej dar.

1 Mojžišova 18:22n „Nato sa mužovia pobrali odtiaľ a išli do Sodomy. Abrahám však stál ešte pred Hospodinom. I pristúpil Abrahám a povedal...“.

Mala som pohovor pred krstom. Tá rodina nebola veriaca, nechodili do kostola, hoci v detstve k tomu vedení boli. Mamička dieťaťu mi povedala: hoci nie som aktívnou kresťankou, ale každý deň poviem: Pane Bože, pomôž alebo Pane Bože, ďakujem. Poznám aj ateistov, ktorí hovoria „vďaka Bohu“. Uvedomujeme si, že je to často iba fráza, ale zároveň je to krátka modlitba k nebeskému Otcovi. Jedného učiteľa náboženstva sa deti pýtali, aká je najkratšia modlitba, lebo ráno sa nestíhajú modliť. Učiteľ sa zamyslel a povedal: „*najkratšia modlitba je Pane Ježiši, lebo v tých slovách je obsiahnuté všetko, čo človek chce povedať Bohu aj to, čo chce Boh povedať človeku. V tom mene je zahrnutá viera, láska i nádej. Dôležitý teda nie je počet slov, ale ich obsah a úprimosť*“.

Kresťan bez modlitby nie je kresťanom. Ale vieme, ako má naša modlitba vyzerat' K „definícii“ modlitby nám pomôže známy príbeh Abraháma, ktorý vyjednáva s Hospodinom ohľadne miest Sodoma a Gomora a ktorý sme počuli ako čítaný text.

1. Modlitba je dôverný rozhovor s Bohom. Sú ľudia, pri ktorých si musíte dať servítku pred ústa a sú takí, ktorým môžete, bez obáv, povedať všetko, čo si myslíte. Pri tých prvých sa cítime zviazaní a neslobodní, pretože musíme každé slovo zvažovať a premýšľať nad tým, čo a ako povieme. Pred tými druhými sme slobodnejší, pretože vieme, že nás neodsúdia, nepošlú preč, že sa nás budú snažiť pochopiť. Preto o istých veciach, intímnych a osobných záležitostiach nehovoríme s každým, ale iba s priateľmi.

Abrahám sám zoči-voči Hospodinovi. Viedli dôverný rozhovor. ***Je krásne vidieť Boha, ktorý stojí a premýšľa:*** mám Abrahámovi povedať o mojom pláne zničiť Sodomu a Gomoru? ***A je krásne vidieť Abraháma, ktorý Hospodinovi radí,*** aby sa vystríhal usmrtiť spravodlivého s bezbožným. Obaja tam stoja ako slobodné bytosti, ktoré v tom rozhovore vnímajú bezpečie toho vzťahu. ***Boh sa nebojí hovoriť Abrahámovi o svojej vôli a Abrahám sa nebojí prezentovať svoj názor.***

Keď sa modlíme, musíme si v prvom rade uvedomiť, že stojíme pred všemohúcim Bohom a to v nás má vyvolávať bázeň. Zároveň však tento Boh nie je despota, ktorý len striehne na to, ako máme zložené ruky, či kľáčíme, aké slová používame, ale je to ten najlepší Priateľ, pred ktorým sa nemusíme na nič hrať. **Vo vzťahu s Pánom Ježišom sme v bezpečí.** Nemusíme sa báť byť samými sebou. Veď On nás pozná tak dobre, že Ho nič neprekvapí. Netreba sa pretvarovať, On dávno vie, čo dnes v modlitbe vyslovíme, čo potrebujeme. **Modlime sa s dôverou v Boha, ktorý nám neškodí, ale pomáha.**

2. V modlitbe hovoríme pravdu. Pred ľuďmi sa občas snažíme vyzerať lepšie, ako sme – v slovách, názoroch, živote. Bojíme sa odmietnutia či ohovárania a tak nosíme masku, ktorá zakryje naše skutočné pohnútky a postoje. Iste pred človekom sa dá veľa toho skryť: dokážeme sa usmievať, aj keď sme smutní, dokážeme byť pokojní, aj keď to vo vnútri vie, sme schopní hovoriť krásne slová a myslieť si hrozné veci... Z rôznych dôvodov nie sú mnohé naše vzťahy založené na pravde. Nieкто múdry povedal: ten kto klame, musí mať dobrú pamäť a ten, kto hovorí pravdu, musí mať odvahu.

Abrahám hovoril s Hospodinom priamo, bez okolkov. Jeho vyjednávanie sa nesie v podobnom duchu ako mnohé žalmy, kde človek hovorí presne to, čo si myslí. Abrahám Pánu Bohu kladie otázku s úžasom v tvári. Akoby hovoril: no, *Pane Bože, nikdy by som si o Tebe nepomyslel, že si nespravodlivý, ale teraz to tak vyzerať.* Následne Boha varuje, keď hovorí: *choď do kelu, Pane Bože, ak dokážeš zničiť aj dobrých aj zlých spolu, kde je tá Tvoja láska a milosť?* A napokon Pánu Bohu hovorí: *Ty sám o sebe tvrdíš, že si spravodlivý a teraz, keď sa jedná o praktické veci, tak konáš ako žiarlivec a prísny Sudca?* **Abrahám odvážne hovorí pravdu a Pán Boh sa nehnevá, ale pristupuje na Abrahámovu hru o číslach.**

Pred Hospodinom nie je nutné pretvarovať sa. Je dôležité hovoriť pravdu, byť skutočnými, úprimnými. **Je smiešne zatajovať niečo pred Tým, ktorý všetko vie,** pred Tým, ktorý nás pozná a vie o našej minulosti, o dnešku, aj o budúcnosti. Nie každá naša „pravda“ je aj Božou pravdou, ale práve tým, že ju vyslovíme, môže Pán Boh opraviť náš názor a prispôbiť našu vôľu tej Jeho. **Hovor pred Pánom Ježišom iba pravdu, On ju aj tak dávno pozná.**

3. Prosiť máme za zbožných aj bezbožných. Obsahom našich modlitieb sme väčšinou my sami alebo naši blízki, rodina, priatelia, ľudia, ktorých máme radi. Zväčša sa za zlých a nepriateľov nemodlíme, pretože je nám proti srsti myšlienka, že by tých zlých Pán Boh snád' mohol požehnať a pomôcť im. Je ľahšie prihovárať sa za tých, ktorí nám pomáhajú a majú nás

radi. Možno si neuvedomuje, že práve to, že sa za tých nespravodlivých nemodlíme, je tiež dôvodom ich nespravodlivosti. Či dobrých alebo zlých – všetkých by sme mali porúčať do Božích rúk a milosti.

Abrahám, ako Boží muž, nedokonalý, ale zato vo viere bojujúci, prosí Boha za všetkých. Spolu s málom spravodlivých si žiada od Boha aj všetkých nespravodlivých. Vieme, že nakoniec sa v Sodome nenašlo ani 10 dobrých ľudí, ale *Abrahám sa v modlitbe snažil veľmi zachrániť každého človeka. Modlitba nemení Boha, mení nás.* Abrahám si uvedomoval, že Pán Boh je milostivý a je ochotný odpúšťať, ale zároveň *aj Božia milosť má svoje hranice.* Jeho to však netrápilo, dôležité bolo, že on prosil za všetkých. Ale spoliehal sa aj na Boží správny úsudok a Jeho vôľu či plán. **Tí spravodliví môžu zachrániť aj nespravodlivých, ale nie naopak.**

Našou úlohou je modliť sa za všetkých. V dnešnom evanjeliu nám to pripomína aj Pán Ježiš. Zároveň nám slúži ako príklad Toho jediného, ktorý ponúkol celý svet. **Prosme teda za dobrých, milovaných, blízkych. Ale nezabúdajme ani na vzdialených, zlých a nesympatických.** Modlitba za nich je naša úloha. Zmena ich života je ich úloha. A záchrana je zas v rukách milostivého Boha. Ježiš sa za nás, hriešnikov, modlil a modlí aj dnes. Dokonca za nás zomrel. **Naša nespravodlivosť nebola pre Neho prekážkou, ale podnetom k záchrane.**

Nezabúdajme na modlitbu – ona je dôverným rozhovorom medzi nami a našim milujúcim Nebeským Pánom. Môžeme v nej povedať pravdu, bez toho, aby sme sa báli či hanbili. A modlime sa za všetkých ľudí, dobrých aj zlých, aby sme všetci boli zachránení skrze Pána Ježiša Krista ku večnému životu. Amen.